

Maret 1873. Da der derhos ogsaa kan tænkes andre Omstændigheder, som i det ene eller det andet af Rigerne kunne gjøre det vanskeligt, om ikke umuligt at opfylde den 1ste Passus i Artikel 16, saaledes som den nu er affattet, har Commissionens tilstedeværende Medlemmer med 9 Stemmer mod 1 besluttet at tilraade, at den paagjældende Passus ændres saaledes:

„Den nye Regningsenhed skal indføres og Afgang aabnes til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel saasnart som muligt. Tidspunktet fastsættes nærmere af hver enkelt Regjering efter forudgaaet Forhandling med de tvende andre Regjeringer, dog ikke senere end til 1ste Januar 1875.“

Som Følge heraf maatte samme Artikels 2den Passus ændres saaledes:

„Fra den Tid, den nye Regningsenhed er indført og Afgang er aabnet til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel, maa i det paagjældende Rige ingen Udmyntning mere finde Sted efter de for Tiden i Rigerne bestaaende Myntsystemer.“

Derimod antages Fristen i samme Artikels 3die Passus at kunne blive som foreslaaet, Udgangen af Maret 1878.

Geheimeetatstraad Fenger har til det Foranstaaende ønsket for sit Bedkommende særlig at tilføie Følgende:

„Da Forslaget om Forlængelse af den omhandlede Frist formentlig hviler paa Ønsket om at kunne gennemføre Oergangen til den nye Myntfod med den størst mulige Energi, men det er let at forudsæe Tilfælde, i hvilke Stillingen bliver en saadan, at dette Hensyn maa vige for andre af høiere Bigtighed, troer Geheimeetatstraaden at maatte tilraade, at den danske Regjering først fremsætter sit Ønske om en Forandring i den 16de Artikel, efter at det har vist sig, at ingen af de andre Regjeringer gjør Forslag herom, og at den i ethvert Tilfælde motiverer sit Forslag paa en saadan Maade, at den ikke gjør det vanskeligt for sig selv at kunne gaae over til den blandede Myntfod paa en Tid, da den muligvis endnu er langt fra at være i Besiddelse af det Myntforraad, der udkræves til en energisk Gjennemførelse af Oergangen.“

Under 10de October d. A. meddelte Finanzministeriet os, at der i Henhold til allerhøieste Resolution af 1ste samme Maaned var foretaget Skridt, sigtende til, at der ved den kongelige Gesandt i Stockholm kunde indledes Underhandlinger med den svenske og norske Regjering om Afslutningen af en Convention mellem Danmark, Sverig og Norge i Henhold til det af den Nordiske Myntcommission fremsatte Forslag, dog med følgende forandrede Redaction af 1ste og 2den Passus i Artikel 16:

„Afgang til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel skal aabnes saa snart som muligt. Tidspunktet fastsættes nærmere af hver enkelt Regjering efter forudgaaet Forhandling med de tvende andre Regjeringer, dog ikke senere end til 1ste Januar 1875.“

Hvad saaledes er bestemt om Udgangen til at benytte Guldmynt, skal ogsaa gjælde om den nye Regningsenheds Indførelse. Fra den Tid, der er aabnet Afgang til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel, eller den nye Regningsenhed er indført, maa i det paagjældende Rige ingen Udmyntning mere finde Sted efter de for Tiden bestaaende Regler.“

Da ved denne Endring enhver Tvivl er fjernet om, hvorvidt det efter Conventionen kan være tilladt at adskille de to Forholdsregler, Aabningen af Afgang til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel og Indførelsen af den nye Regningsenhed, har Commissionens Flertal meent, at der burde gives §§ 2 og 3 i Loven om Oergangsbestemmelserne en saadan Affattelse, at det derved bliver Regjeringen muligt at sætte de nye Guldmynter i Circulation som lovligt Betalingsmiddel, forinden den nye Regningsenhed indføres.

Svis Regjeringen beslutter sig til at anvende en saadan Fremgangsmaade, vil den